

[Økonomi- og budgetministeren.]

markedet, hvad regeringen jo håber på, og hvad jeg ved at i hvert fald tre af partierne her i salen ud over socialdemokratiet håber på, så lykkes det bedst, hvis vi kommer ind med en stærkere økonomisk stilling, end vi har i dag. Selv om disse foranstaltninger umiddelbart kan synes at være uvenlige over for nogle af vores samhandels partnere, som vi har en stor samhandel med, så kan jeg ikke forestille mig, at de ikke vil vurdere dem derhen, at nettovirkningen af dette betyder, at Danmark vil være en mere effektiv partner i et udvidet fællesmarked, end hvis vi kommer ind med en svag og måske ustabil økonomi. Så jeg vil altså også her vurdere tingene på en anden måde, end hr. Hans Kjær gjorde det.

Jeg skal ikke blande mig i, om man synes, dette er dramatisk, eller det ikke er dramatisk — det afhænger jo lidt af ens temperament. Men jeg kan da godt forstå, hvis der på oppositionsbænkene til højre i salen kan være lidt ærgrelse over, at vi nu kommer med forslag, som på en effektiv måde kan være med til at rette valutabalancen op. Den tidligere regering var jo ikke i stand til at gøre noget som helst, så jeg forstår godt, at man ærgrer sig over, at man ikke havde det mod, at man ikke havde den vilje, selv om man sagde, man havde magten til det. Nu kommer vi altså og foreslår noget effektivt, og så håber vi, at man, selv om det kan genere den dramatiske sans et eller andet sted, vil bedømme dette sagligt.

Hr. Dahlgaard kritiserede forslaget og sagde bl. a. — tror jeg —: jeg giver ikke noget for aftrapningen; hr. Dahlgaards hukommelse går jo tilbage til 1932, da man indførte valutarestriktionerne, og de gjaldt kun i 3 måneder. Så vidt mig bekendt var der ikke nogen automatisk aftrapning for valutarestriktionerne i 1932. Så vidt jeg ved, var hr. Dahlgaards parti med til trofast fra 1932 og fremefter at opretholde disse foranstaltninger, fordi man befandt sig i en økonomisk vanskelig situation. 1930ernes situation har vi ikke i international økonomi i dag, men Danmark har nogle specielle vanskeligheder, som vi skal prøve på at komme ud af for i fuldt omfang at kunne være med i den almindelige internationale udvikling, og derfor foreslår vi denne automatiske aftrapning, sådan at man i sine dis-

positioner kan regne med, at dette bliver holdt, for så vidt folketinget vedtager at gennemføre denne lovgivning.

Jeg skal derfor kun føje til finansministerens ønske om, at vi får en saglig og forhåbentlig velvillig behandling i udvalgsarbejdet, ønsket om, at dette udvalgsarbejde kan blive afsluttet så hurtigt som muligt. Jeg tror ikke, det tjener noget som helst fornuftigt formål at trække udvalgsarbejdet i langdrag; det gælder i forhold til vore hjemlige forhold, men det gælder først og fremmest i forhold til udlandet. Vi plejer at have den tradition her i tinget, at hvor det drejer sig om lovgivning af denne art, kan vi handle meget hurtigt; hvad enten vi måtte være enige eller ikke enige i de aktuelle foranstaltninger, så plejer vi ikke at forhindre et flertal i folketinget i hurtigt at gennemføre sådanne foranstaltninger, og jeg vil derfor henstille, at vi under alle omstændigheder får et hurtigt udvalgsarbejde, og helst også et velvilligt udvalgsarbejde.

Statsministeren (J. O. Krag): Da det var i min tale, den såkaldte tiltrædelseserklæring, at dette lovforslag blev bebudet, tilkommer det måske også mig at takke for den om ikke helt igennem velvillige, så dog venlige behandling, lovforslaget har fået.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at vi fra regeringens side havde regnet med, at der ville være forståelse for, at forslaget burde gennemføres i dag, og jeg synes, at man ved ikke at følge os i den hensigt har skabt nogle vanskeligheder, det ikke var nødvendigt at skabe for dansk valutabalance, der som bekendt ikke har det særlig godt.

Men det er klart, at vi må tage til efterretning, at man fra andre partiers side har ønsket en udvalgsbehandling, der også kunne finde sted i morgen, og jeg vil gerne give mit tilsagn om, at vi fra socialdemokratiets side, fra regeringspartiets side, vil gøre vort yderste for, at dette udvalgsarbejde kan blive så forsvarligt som overhovedet muligt. Det betyder, at også erhvervsdrivende, organisationer, som repræsentanter for den ene eller den anden gruppe, der måtte ønske at få foretræde for udvalget i løbet af morgendagen, får lejlighed til det. Vi ønsker bestemt ikke at afskære nogen, og vi ønsker bestemt ikke et udvalgsarbejde, der kan sættes pletter på som havende væ-